

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. II. De Fabulis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

LIBER SEXTUS.

CAP. I.
De Fabricensibus, Fabris.

Axioma I.

Fabricenses erant, qui in publicis fabricis faciebant arma, hastas, sagittas, loricas, arcus, spatias, balistas, scuta, elibanos &c. horumque certum Corpus erat. Jacob. Cujac. ad l. 1. C. de Fabricens. Lib. 11. quod confortium Fabricensium dicitur l. 4. C. de Fabricens. l. 6. Cod. Theod. eod. quicunque verò ex his Fabricensibus sine herede decesserat, ejus hereditas non fisco, sed ceteris Fabricensibus deferabatur, qui ipsi tamen fisco satisfacere tenebantur, si defunctus adhuc illi obligatus fuerit l. fin. C. de hered. de cur. Ita enim Reipubl. ratio salva permanet, & Fabricenses Collegarum suorum solatiis fruuntur, qui damnis & detrimentis retinentur obnoxii, d. l. fin. Stryck. tract. de success. ab intest. Diff. 5. cap. 1. th. 36.

II.

Fabri, viatores & similes, qui artem suam cum strepitu exercent, domum juxta Doctoris vel Scholaris aedes hinc invitis & contradicentibus conducere & ibi artem suam exercere non possunt. Carpz. Jurisprud. Forens. P. 2. Constit. 37. de f. 23. arg. l. un. Cod. de stud. liber.

Limita: nisi opifices emendo vel conducendo prævenerint Literatos & Doctores, qui alibi etiam commodè habitare possunt. Carpz. d. l. n. 8. (2.) erroneum hoc axioma putat Wissenbach. ad ff. Locat. Cond. th. 22. si intelligatur de ædificiis publicis, quæ auditoria & Collegia vocantur arg. d. l. un. quem enim publicus studentium cætus meruit favorem, eum sibi privatos & singulos vendicare non posse.

CAP. II.
De Fabulis.

Causam impulsivam confectarum Institutionum recenset Justinianus: ut cupidæ legum Juventuti liceret prima Legum Cunabula non ab antiquis fabulis discere, sed ab Imperiali splendore appetere. proem. Instit. §. 3. ad quem locum, & quid per fabulas hic intelligatur, vid. Ullric. Huber. in digress. Justin. lib. 1. cap. 4. p. m. 13. & seq. ubi simul Grotium, quod parabolam Christi de divite & Lazaro fabulam appellaverit, defendit.

CAP. III.
Facere, Fieri.

Axioma I.

Faciens ex necessitate, magis est dignus favore, quam qui facit ex voluntate. l. quod si minor. & ibi Bart. l. si quis filio exheredato 6. §. quæse-

nus 12. ff. de injust. rupt. & irrit. fact. rest. junct. l. qui & liberis 11. §. testamento 2. de bon. poss. secund. tabb. l. cum postulasset 44. §. 1. ff. de admn. infest. gloss. in cap. ab arbitris 11. de offic. deleg. in 6. Johan. Crot. conf. 6. num. 12.

II.

Qui potest efficere ut possit facere, intelligitur facere posse, cap. error. 3. distinct. 83. l. quid sit. 17. §. idem ait. 4. ff. de ædilit. edict. l. si d. & si per prætorem 26. §. ait Prætor 4. ff. ex quib. caus. major. l. qui potest facere 17. 4. de Regulis juris.

Limitationis loco distinguendum, an facile possim, an non: in primo casu videor posse facere, in secundo non, ut in dist. l. 26. §. 4. ff. ex quib. causis major. & l. cum natu major. 14. §. sed si minor 2. ff. de bon. liber. Azo rubric. 11. Vid. Tom. Regul. Juris lib. 6. p. 442. col. 2.

III.

Qui non facit, quod facere debet, intelligitur facere, quod non debet. l. quid sit 17. §. idem ait, si servus 7. & §. ult. de ædilit. edict. l. non omnes §. §. ult. ff. de re militari. l. 4. & §. ff. que in fraud. creditor. l. qui non facit 121. de R. J. Vid. Tom. Reg. Jur. lib. 6. p. 443. col. 1. ubi dicitur, hoc esse quidem de juris intellectu vel fictione, non de veritate.

IV.

Qui lege permittente facit, non punitur. l. Gracchus 4. C. ad leg. Jul. de adult. ratio, quia nec peccat, qui facit id quod facere jus habet. l. 151. de reg. jur. unde & quod ab initio ritè & secundum leges actum, ex alio eventu non debet retractari.

V.

Facere quid sit, quando solutioni & præstationi opponitur in l. 3. in pr. de O. & A difficile dictu est. Nil melius videtur, quam eum facere, qui actum exercet, non pertinentem ad implementum generale certi contractus; ut ædificare domum, pingere tabulam, Romam ire, servum manumittere. l. 72. §. ult. & l. 84. de V. O. junct. l. 124. ff. eod. simpliciter alioqui facere significat etiam dare & præstare, uti videre licet apud Brissonium in verb. Facere. Huber. prælet. ad Instit. tit. de obligat. n. 2.

VI.

Facere dicimur id, ad quod faciendum auctoritatem præstamus, sicut consules dicuntur manumittere, in l. 1. de off. Conf. ubi notat id Zas.

VII.

Facere facilius est quam dare, gloss. in l. un. C. de sent. que pro eo quod interest. Modest. Pist. 1. conf. 1. n. 28.

VIII.

Faciendi verbo continetur & non factum: facit enim hoc ut nolit facere. l. 189. ubi Gædd. de V. S. & ut Philosophi ajunt, etiam privatio actionis est actio. Cujac. in l. 174. de V. O. col. 343. E. Mant. de tac. & ambig. convent. lib. 14. tit. 31. num. 6. Setser. 1. de jurament. cap. 1. num. 10. Ita verbo dandi aut faciendi in definitione pacti incit